

Mănăstirea Clocociov

Monument istoric. LMI 2010 OT-II-a-A-08619

municipiul SLATINA, strada Mănăstirii Clocociov

Incintă latură Vest - Turn Clopotniță cu Poartă

Biserica „Sfinții Arhangheli“
Vedere Pridvor

Vedere Ansamblu

Ctitor: vel aga Dinicu Buicescu

An construcție sau atestare istorică: Datare, 1645 – conform LMI 2010

Scurtă prezentare a lăcașului de cult: Mănăstirea Clocociov, cu hramul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, este unul dintre cele mai vechi așezăminte monahale din țara noastră. Mănăstirea există, conform zapisului din anul 1512, de la începutul veacului al XVI-lea, de când are consemnată o danie de la Manea, mare clucer. Unele documente îl atestă drept ctitor pe Mihai Viteazul (1593-1601), care a și înzestrat-o cu danii, degradările survenite după anul 1628, determinând o nouă și substanțială refacere în timpul lui Matei Basarab (1632-1654). Astfel, reclădirea mănăstirii îi este atribuită marelui dregător Diicu Buicescu vel agă, rudă a domnitorului Matei Basarab, împreună cu soția jupâneasa Dumitra și cu mama sa, jupâneasa Mara. Cert este că zidirea bisericii vechi a început în 1645 și a durat câteva luni. Ctitoria mai conținea însă și câteva chilii și incinta de zid. Nu se cunosc datele finalizării întregului complex și a pictării bisericii.

O tradiție spune că domnitorul Matei Basarab, urmărit fiind de turci, s-a ascuns în scorbura unui soc din Clocociovul păduros.

Scăpând de urmăritori, drept recunoștință, a hotărât să ridice o mănăstire, căreia de-a lungul domniei i-a închinat multe moșii. În sprijinul acestei tradiții vine și mărturia unei catagrafii din anul 1862, care consemnează că „biserica este fondată la 7153 (1645) de răposatul Matei Basarab Vodă“, probabil sub influența unei pisani pusă în anul 1645, când edificiul a fost refăcut de boierul Dicu Buicescu, nepotul domnitorului.

În anul 1628, ca urmare a cutremurului și a unor incendii, o mare parte din avere și din cărțile importante aflate în biblioteca mănăstirii sunt distruse.

Portret Mihai Voievod

Portret Doamna Stanca - Secolul al XIX-lea

Detaliu pridvor - Secolul XX

În anul 1866 degradarea bisericii era vizibilă, iar în anul 1877 deja se raporta că biserica și clopotnița cât și casele se vor nimici cu desăvârșire și pentru refacere este nevoie de investiții importante. După primul război mondial, mănăstirea era grav avariata, însă abia în anul 1935 se fac consolidări ce permit deschiderea bisericii. În urma cutremurului din anul 1977, mănăstirea necesită lucrări de restaurare ce au loc între anii 1980-1981, lucrări ce s-au realizat pe cheltuiala Episcopiei Râmnicului.

Biserica este din zid, în plan triconc, interiorul cuprinzând altarul, naosul și pronaosul. Structura naosului prezintă unele particularități care ilustrează procesul de păstrare și prelucrare a unor soluții din veacul al XVI-lea. Pridvorul deschis, cu arcade rotunjite pe stâlpi circulari, groși, din zid, completează planul bisericii. Ușa de la intrare în pronaos, stranele și alt mobilier, precum și catapeteasma sunt din lemn frumos sculptat. În ceea ce privește pictura mănăstirii, aceasta datează din anul 1937, fiind executată de pictorul Nicolae Pană, care a repictat interiorul și o parte din pridvor. Restaurările din 1846 și din 1862, nu au afectat tabloul votiv din pronaos ce face parte din vechea pictură. Acest tablou reprezintă un remarcabil portret de grup de familie boieresc, cu portretele ctitorilor și ale descendenților săi direcți. Repictarea s-a făcut cu ajutorul Episcopului gospodar Nichita Duma, sprijinit de Milcoveanu și P. Protopopescu. Această acțiune a avut ca rezultat redeschiderea mănăstirii Clocociov.

În incinta mănăstirii este amenajat și un muzeu, ce include o importantă colecție de artă veche românească, cuprinzând icoane, piese de artă decorativă, în special argintării, broderii, țesături și sculpturi în lemn, precum și cărți cu ilustrații gravate în lemn, executate în cele mai cunoscute tipografii din țară de renumiți artiști români.